

ΕΝΙΝΤ ΜΠΛΑΪΤΟΝ

ΟΙ

ΜΥΣΤΙΚΟΙ ΕΠΤΑ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ

Enid
Blyton

ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

1

Επιτέλους, διακοπές!

«Σχολείο, τέλος!» αναφώνησε ο Πίτερ μπαίνοντας στο σπίτι από την πίσω πόρτα και πετώντας τη σάκα του στην άλλη άκρη της κουζίνας.

Η σάκα προσγειώθηκε στην καρέκλα όπου κοιμόταν η γάτα, που έβγαλε ένα φοβισμένο νιαούρισμα και εξαφανίστηκε σαν αστραπή πηδώντας έξω από το ανοιχτό παράθυρο.

«Μου λες τώρα γιατί τρόμαξες την καημένη τη Μίτσι;» ρώτησε θυμωμένη η Ρέιτσελ, που εκείνη τη στιγμή άνοιγε φύλλο για γλυκό. «Κοιμόταν εκεί ήσυχα ήσυχα, γιατί όλη τη νύχτα κυνηγούσε ποντίκια στον στάβλο του πατέρα σου!»

«Δεν είδα ότι κοιμόταν εκεί» δικαιολογήθηκε ο Πίτερ. «Αλήθεια σου λέω, δεν την είδα. Μπορώ να πάρω εκείνο το βάζο με το γλυκό, Ρέιτσελ;»

«Μακριά τα χέρια σου από το βάζο!» είπε η Ρέιτσελ. «Πού είναι η αδελφή σου; Αχ, Θεέ μου, πάλι έχετε δια-

κοπές, και εσείς οι δυο θα τριγυρίζετε στην κουζίνα μου όλη την ώρα. Τι ζωή κι αυτή!»

«Καλή μου Ρέιτσελ, σκέψου ότι θα έχεις δυο ανθρώπους να κάνουν τα θελήματατά σου, να καθαρίζουν τα πιάτα με το ψωμί τους και να σου λένε ότι η μηλόπιτά σου είναι η καλύτερη στον κόσμο!» την καλόπιασε ο Πίτερ. «Και...»

«Ναι, δυο ανθρώπους που θα βουτάνε κουλουράκια από τα βάζα, θα ψάχνουν για σταφίδες όλη την ώρα, θα ζητάνε σπιτική λεμονάδα, και...»

Η Τζάνετ, η αδελφή του Πίτερ, μπήκε τρέχοντας στην κουζίνα, αγκάλιασε τη Ρέιτσελ και της έδωσε ένα δυνατό φιλί στο μάγουλο.

«Τι έχουμε για φαγητό;» ρώτησε.

«Εσείς οι δυο δεν σκέφτεστε τίποτε άλλο εκτός από το φαγητό» μουρμούρισε η Ρέιτσελ ανοίγοντας πάντα το φύλλο. «Καλύτερα να πάτε στο καθιστικό, στη μητέρα σας. Είναι και η νονά σας μαζί της και, αν την ξέρω καλά, θα σας έχει φέρει κάποιο δώρο – γλυκά ή κάτι άλλο.»

Ο Πίτερ και η Τζάνετ έτρεξαν αμέσως στο καθιστικό. Αγαπούσαν πολύ τη νονά τους, τη θεία Λου. Την αγκάλιασαν χαρούμενοι και την ενημέρωσαν πως οι διακοπές τους μόλις είχαν αρχίσει.

«Έτσι, μπορούμε να έρθουμε να σε δούμε όποτε θέλεις» είπε ο Πίτερ.

«Περίμενε να σας προσκαλέσει, Πίτερ» τον μάλωσε η μητέρα του. «Τι έκανες με τα γονατά σου; Δεν μπορώ να καταλάβω πώς έγιναν έτσι μαύρα. Όποιος τα δει, θα

νομίζει πως γύρισες μπουσουλώντας από το σχολείο, περνώντας μέσα απ' όλες τις λάσπες που υπήρχαν στον δρόμο».

«Θα πάω να τα πλύνω» της υποσχέθηκε ο Πίτερ, κοιτάζοντας κι αυτός με αποστροφή τα πόδια του. «Ειλικρινά, μαμά, ούτε κι εγώ ξέρω πώς...»

«Τότε, να σας δώσω το δωράκι μου για τις διακοπές σας» είπε η νονά του. «Δεν μπορώ να περιμένω μέχρι να πλύνεις τα πόδια σου, γιατί πρέπει να προλάβω το λεωφορείο μου. Φαντάζομαι πως σας αρέσουν ακόμη οι σοκολάτες, έτσι δεν είναι;»

Έδωσε στο αγόρι ένα κουτί τόσο μεγάλο, που ο Πίτερ και η Τζάνετ δεν μπορούσαν να πιστέψουν πως περιείχε μόνο σοκολάτες.

«Ξέρω πως έχετε φτιάξει κάτι σαν ομάδα» εξήγησε. «Επτά ή οκτώ δεν είστε; Σκέφτηκα πως θα σας άρεσε αυτό το κουτί με τα μπισκότα σοκολάτας για την επόμενη συγκέντρωσή σας».

Ο Πίτερ σήκωσε το καπάκι και κοίταξε μέσα με λαχτάρα.

«Τζάνετ, κοίτα! Ένα σωρό σοκολατένια μπισκότα κάθε είδους! Θεούλη μου! Μαμά, πρέπει να κάνουμε συγκέντρωση αμέσως. Αχ, θεία Λου, είσαι τόσο καλή! Στ' αλήθεια, όλα αυτά είναι για εμάς;»

«Για εσάς και τους φίλους σας» είπε η νονά του καθώς σηκωνόταν. «Τώρα όμως πρέπει να φύγω για να προλάβω το λεωφορείο μου. Τι λέτε, έρχεστε μαζί μου μέχρι τον σταθμό;»

Τα δυο αδέρφια δεν περίμεναν δεύτερη κουβέντα, κι έτσι περπάτησαν μαζί με τη θεία Λου μέχρι τον σταθμό και έμειναν μαζί της μέχρι να φύγει το λεωφορείο της. Έπειτα γύρισαν στο σπίτι και στα μπισκότα!

«Να μη φάμε ούτε ένα μέχρι να γίνει η συγκέντρωση των Μυστικών Επτά» πρότεινε ο Πίτερ.

«Να μαζευτούμε αύριο» είπε με χαρά η Τζάνετ. «Αχ, τι ωραία που έχουμε και πάλι διακοπές, με συναντήσεις κάτω στην αποθήκη, σήματα, συνθήματα και...»

«Συνθήματα, συνθήματα... Ποιο ήταν το τελευταίο μας;» αναρωτήθηκε ο Πίτερ.

«Ένα πολύ εύκολο» είπε η Τζάνετ. «Διαλέξαμε τη λέξη “Διακοπές”, γιατί ξέραμε πως η επόμενη συνάντησή μας θα γινόταν στις διακοπές. Βάζω στοίχημα πως θα το θυμούνται όλοι. Ας περάσουμε από τα παιδιά απόψε ή ας τους τηλεφωνήσουμε για να τους πούμε πως θα έχουμε συγκέντρωση αύριο, γύρω στις πέντε το απόγευμα».

«Εντάξει» συμφώνησε ο αδελφός της. «Τζάνετ, μήπως θα μπορούσες να γράψεις σημειώματα στα παιδιά για τη συγκέντρωσή μας; Θα δείχνει πιο επίσημη».

«Γράψ' τα εσύ!» είπε η Τζάνετ. «Εσύ είσαι πιο επίσημος από μένα. Εξάλλου, εσύ είσαι ο αρχηγός».

«Μου φαίνεται πως θα ήταν πιο εύκολο να τους τηλεφωνήσω» μουρμούρισε ο Πίτερ. «Χα! Θα είναι υπέροχα να βρεθούμε όλοι οι Μυστικοί Επτά σε πλήρη ετοιμότητα και πάλι. Ελπίζω να παρουσιαστεί κάτι το συναρπαστικό».

«Συνήθως έτσι γίνεται» παρατήρησε η Τζάνετ. «Ειδι-

κά όταν εκείνη η απαίσια η Σούζι τριγουρίζει κάπου κοντά».

«Ο Τζακ λέει πως η Σούζι τώρα τελευταία είναι χειρότερη από ποτέ» είπε ο Πίτερ. «Αν είχα εγώ μια αδελφή σαν τη Σούζι, θα την έβαζα πάντα στη θέση της και...»

«Τότε, και η δική σου θέση δεν θα ήταν η πιο άνετη» σχολίασε γελαστή η Τζάνετ. «Κανένας δεν έχει καταφέρει να κάνει τη Σούζι καλύτερη. Στοιχηματίζω πως, αν μπορέσει, θα έρθει αύριο στη συγκέντρωσή μας».

«Ακόμα κι αν έρθει, δεν πρόκειται να μπει μέσα» είπε ο Πίτερ. «Εί, Σκάμπερ, εδώ κρύβεσαι; Γιατί δεν ήρθες να μας υποδεχτείς, όπως κάνεις πάντα, τώρα μάλιστα που άρχισαν οι διακοπές;»

Ο Σκάμπερ ήταν το υπέροχο χρυσόμαλλο σπάνιων των παιδιών. Βρισκόταν με τον Ματ, τον βοσκό, πάνω στους λόφους και έπαιζε με τον Σάντσοου, το πιστό τσοπανόσκυλο του Ματ. Έπειτα όμως θυμήθηκε ξαφνικά πως ο Πίτερ τού είχε πει πως οι διακοπές άρχιζαν σήμερα. Διακοπές! Ο Σκάμπερ ήξερε πολύ καλά αυτή τη λέξη. Σήμαινε μέρες και μέρες με τη συντροφιά του Πίτερ και της Τζάνετ, σήμαινε περιπάτους και παιχνίδια και όλων των ειδών τις λιχουδιές.

Έτσι, ο Σκάμπερ γάβγισε απολογητικά στον Σάντσοου και μετά, προς μεγάλη έκπληξη του τσοπανόσκυλου, κατέβηκε τρέχοντας τον λόφο, με τα μεγάλα αυτιά του να ανεμίζουν, κάνοντάς τον να μοιάζει περισσότερο με λαγό παρά με σκύλο. Διακοπές!

Σε λίγο, χοροπηδούσε γαβγίζοντας χαρούμενα γύρω

από τα παιδιά, όταν ξαφνικά του μύρισε σοκολάτα. Σοκολάτα! Καλύτερα δεν γίνεται!

«Έχεις την τιμή να πάρεις εσύ το πρώτο μπισκότο» είπε η Τζάνετ. «Πιάσε!»

Χλαπ! Ο Σκάμπερ το άρπαξε στον αέρα και το κατάπιε στη στιγμή!

«Νομίζω πως τα μπισκότα πάνε χαμένα σ' εσένα, Σκάμπερ» είπε η Τζάνετ. «Έχω την εντύπωση πως ούτε που καταλαβαίνεις τι είναι αυτό που τρως, έτσι που τα καταπίνεις αμάσητα. Έχουμε συγκέντρωση οι Μυστικοί Επτά, αύριο. Τι λες, θα ήθελες να έρθεις;»

«Γουφ!» γάβγισε χαρούμενα ο Σκάμπερ, κουνώντας με ενθουσιασμό την ουρά του. Συγκεντρώσεις! Μπισκότα! Διακοπές! «Γουφ, γουφ!» Το μέλλον διαγραφόταν πολύ ωραίο!

Τζορτζ

Παμ

Πίτερ

Τζακ

Μπάρμπαρα

Τζάνετ

Κόλιν

Μια παρέα θαρραλέων παιδιών ξετρελαίνονται να λύσουν μυστήρια και σκοτεινές υποθέσεις μαζί με τον σκύλο τους τον Σκάμπερ. Αυτοί είναι οι Μυστικοί Επτά, μία από τις δημοφιλέστερες σειρές της πολυβραβευμένης Ένιντ Μπλάιτον που έχει αγαπηθεί από εκατομμύρια αναγνώστες σε όλο τον κόσμο.

Οι διακοπές έφτασαν και οι Μυστικοί Επτά διψούν για περιπέτειες. Αποφασίζουν, λοιπόν, να κάνουν περιπολίες στο Μπράμλεϊ Γουντς για να ανακαλύψουν αυτούς που καταστρέφουν συστηματικά τις φωλιές των πουλιών. Η οικολογική τους εξόρμηση δεν αργεί να τους παγιδεύσει σε μια μυστηριώδη υπόθεση, στην οποία εμπλέκεται και η πεισματάρη Σούζι!

www.minoas.gr

9 786180 255775
ISBN 978-618-02-5577-5
ΚΩΔ. 21049

7+